

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta štev. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose štev. 7

Cena: Posamezna štev. L 25
Naročnina: Mesečno L 110
Za inozemstvo: Mesečno L 190
Poštno ček. račun: štev. 24/12410

Leto VII. - Štev. 41

Gorica - 13. oktobra 1955 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Odkritosrčnost Hruščeva ali zadrega naivnih in lahkovernih optimistov

Skupina francoskih parlamentarcev je bila na obisku v Moskvi. Sprejela sta jih tudi Bulganin in Hruščev. V razgovoru sta ruska voditelja presenetila parlamentarce z izredno odkritosrčnostjo.

Francoski poslanec, ki pripada krščanski demokratični stranki, je vprašal Hruščeva, kako je z versko svobodo v Rusiji. Hruščev je odgovoril, da je Cerkev v prvih letih revolucije branila carja, lastnike zemlje — kot povsod po meščanskih deželah —, zato je bil delavski razred prisiljen, da je podvzel ukrepe proti cerkvenim osebam, ki so se vmešavale v politiko. Kasneje, ko se je komunistični režim utrdil, je del predstavnikov kulta opustil svoje sovražno stališče, ker so bili prisiljeni upoštevati mnenje vernikov, ki niso prenesli kritike režima. Potem je Hruščev rekel dobesedno: »Toda iz tega ne smete sklepati, da smo komunisti spremenili svoje zadržanje do vere. Ostajamo zvesti svojim nekdanjim idejam in bomo storili vse, da osvobodimo del našega ljudstva izpod vpliva 'opija ljudstva' (to je vere). Protiversko delo se opravlja z literaturo in kulturnim delom, vendar pazimo, da nikdar ne prizadenemo oseb...«

Besede glavnega tajnika ruske komunistične partije potrjujejo, da ostaja komunizem zvest samemu sebi in podajajo tudi izvirno razlago o okrožnici, ki so jo prejele koncem lanskega leta vse komunistične or-

ganizacije glede protiverskega boja. Okrožnica je določala, naj komunistični voditelji opustijo očitno preganjanje duhovnikov in vernikov. Brezboštvo morajo širiti s poučevanjem materializma v šoli, s prepričevanjem in z učinkovito leposlovno, kulturno in znanstveno propagando.

Tisti, ki so videli v tej okrožnici, da so se komunisti spreobrnil, so bili očitno v zmoti in so še danes.

Komunizem je ostal zvest svojemu brezboštvo. Dozdevni mir, ki so ga dovolili vernikom, je samo prehodna taktična poteza. Tega se morajo dobro zavedati vsi tisti, ki silijo katoličane k posrednemu ali neposrednemu sodelovanju s komunizmom.

Ruski komunisti hočejo napraviti iz Cerkve orodje za svoje politične cilje. (Po »L'Osservatore della Domenica« 2. okt. 1955).

Kdor pri nas zagovarja sodelovanje s komunisti in z njihovimi prikritimi organizacijami, nujno vprega katoličane v voz komunizma. Komunisti bodo znali tako sodelovanje spretno izrabiti v svojo korist. Kdor tega ne vidi po tako jasnih besedah voditelja svetovnega komunizma Hruščeva, je ali pretiran optimist ali naivnež ali zločinec, ali pa v njegovi glavi ni vse v redu.

Za pravega katoličana je pot sedaj še bolj jasna: Nobenega sodelovanja!

Kriza francoske demokracije

Francija doživlja težke čase. Nekdaj mogočni francoski narod, ki je toliko stoletij odločno posegal v evropsko in svetovno zgodovino, je danes zabredel v nešteto zavov ter v vrtnice zmede. Vzroke za to moramo iskati v domačih gospodarskih in socialnih razmerah, v zaletem nacionalizmu in preživeli kolonialni politiki, kakor tudi v pretirani razcepljenosti francoskih strank.

Tako je nastalo polno notranje političnih težav, ki jih nobena vlada ne more rešiti, ker je njeno življenje odvisno od muhavosti raznih stranic, ki za vsako stvar grozijo, da bodo pognale vlado v krizo. Če bi bila Francija pravočasno spoznala utripe mladih severnoafriških narodov, bi lahko marsikaj rešila. Danes je že veliko zamudila. Vse je na kocki. Le s spretnim, uvidnim in enotnim gledanjem ter pametnim nastopom bi Francozi lahko v severni Afriki rešili, kar se še rešiti da. To bi rad storil Faure, kar pa so mu desničarji in zagriženi nacionalisti v vladi vedno preprečevali. Ne po izstopu bivših degolovskih ministrov je lahko odločeneje nastopil in to mu je tudi prineslo zaupnico, ko je parlament glasoval o maroški politiki. Toda to je le ena izmed nešteti težav, ki bodo rešene šele takrat, ko bo rešena osnovna francoska kriza, ki ji lahko rečemo kriza francoske demokracije.

Ta se ne kaže samo v severni Afriki, v Maroku in Alžiru, temveč tudi doma. Francozi so med sabo sprti, da ne vedo, kaj bi. Vojaki se upirajo in nočejo v Severno Afriko. Morajo jih priganjati z bajoneti in pošiljati zvezane. Nekateri generali vodijo svojo politiko in nočejo poslušati vlade. To so somišljeniki maršala Juina, ki bi rad vodil še naprej politiko generala De Gaulle iz zadnje vojne, to je odločno nacionalistično politiko. Njim pomagajo v Maroku pristaši gibanja

»Praisance Française«, ki hočejo še naprej voditi odločno kolonialistično politiko iz starih časov. Ti delajo pariški vladi morda še večje težave kot maroški in alžirski nacionalisti.

Poleg tega se vrše v raznih mestih Francije demonstracije proti vojni v Maroku in Alžiru. Policija je morala nastopiti in bili so mrtvi. Za vsemi temi težavami pa stoji grozeča senca mednarodnega komunizma, ki oborožuje, vsaj posredno, severne Afričane in neti doma nemire. Se bo rešila Francija iz teh homatij?

Tudi Molotov je molil kesanje

Sovjetski zunanji minister Molotov je tudi prišel na vrsto, da je zmolil kesanje za neko izjavo, ki jo je podal pred osmimi meseci. Takrat, tik po padcu Malenkova, je rekel, da so v Sovjetski zvezi že postavili temelje za socialistično družbo. To pa je bil velik greh, kajti reči bi moral, da je v Sovjetski zvezi socialistična družba že zgrajena, to je, da se v njej že cedita mleko in med. Komunisti imajo torej že paradiz, in sicer tak, da zbeži iz njega vsakdo, ki okusi, kako živijo ljudje izven tega paradiza.

Komunisti in narodne manjšine

Komunisti se vedno napihujejo, kako pravično ravnaajo z narodnimi manjšinami. Kakor vsaka njihova samohvala, je tudi ta veljavna samo na papirju. Beograjski dnevnik »Borba« se bridko pritožuje nad romunsko komunistično vlado, da trdo ravna s šest sto tisoč člani jugoslovanske narodne manjšine v Romuniji, ki morajo živeti v baraganjskih močvirjih, kamor so jih preselili iz obmejnih področij 1. 1948, ko so Jugoslavijo izključili iz Kominforma.

MARIJINA MILOSTNA PODOŠČA SE S PEČ VRAČA V ZUPNO CERKEV V BOLJUNEC V SPREMLSTVU VERNEGA LJUDSTVA.

POLITIČNE NOVICE

Nemški ujetniki se vračajo

Po Adenauerjevem obisku v Moskvi so Sovjeti začeli vračati nemške vojne ujetnike. Najprej so vrnili precej generalov, za njimi pa so začeli prihajati tudi drugi častniki in vojaki. Med njimi je tudi bivši Hitlerjev sluga Heinz Linge, ki je potrdil že znane zadnje trenutke Hitlerja in njegove priljeznice. Ona se je zastupila, Hitler pa se je ustrelil. Obe trupli so nato polili z bencinom in sežgali.

Pogajanja za razorožitev

V New Yorku je razorožitveni pododbor Združenih narodov končal svoja pogajanja za razorožitev. V pododboru so zastopane Združene države, Velika Britanija, Sovjetska zveza, Francija in Kanada. Omenjene države se sicer niso sporazumele, vendar pa so se njihova stališča znatno zblížala. Sporazuma pa ni bilo mogoče doseči, ker Sovjeti nočejo sprejeti zahodnega načrta za nadzorstvo nad razorožitvijo. Pododbor bo poročilo o svojem delu izročil štirim zunanjim ministrom, ki se bodo 27. okt. sešli v Ženevi.

Eisenhowerjevo zdravje gre na bolje

Zdravstveno stanje amer. predsednika Eisenhowerja se stalno boljša. Predsednik je sprejel že več državnikov in podpisal več aktov. Sprejel je tudi podpredsednika Nixona. Zdravniki sodijo, da bo Eisenhower čez pet tednov že lahko prevzel vodstvo državnih poslov. Ni pa še znano, če bo toliko pri moči, da bi lahko ponovno kandidiral pri predsedniških volitvah, ki bodo prihodnje leto v jeseni.

Priprave za ženevsko konferenco

Zahodne velesile in Sovjetska zveza se pripravljajo na konferenco zunanjih ministrov štirih velesil, ki se bo 27. oktobra pričela v Ženevi. Oba tabora sta se postavila na nepopustljivo stališče. Sovjeti zahtevajo, da je treba najprej skleniti pogodbo o evropski varnosti, h kateri bi priključili obe Nemčiji, ki bi torej ostali razdeljeni kot dve državi. Zahod pa zahteva najprej zdinjenje Nemčije s svobodnimi volitvami in pristop združene Nemčije k atlantskemu zavezništvu. Če bi Združena Nemčija odpovedala obveznosti, ki jih je sprejel Bonn s pristopom k Atlantski in Zahodnoevropski zvezi, bi zahodne velesile

ne sklenile pogodbe o evropski varnosti, s katero bi Sovjetom jamčile, da jih Nemčija ne bi napadla. Sam britanski ministrski predsednik Eden je izjavil, da bodo zunanji ministri zaradi nepopustljivega stališča obeh taborov imeli težko nalogo. Po njegovem bodo ženevski razgovori trajali več tednov, nakar jih bodo morali brez kakšnega uspeha odložiti. Tako se zdi, da Zahod le začneja spoznavati, da koeksistenca, ki so si jo izmislili štirje veliki v Ženevi, koristi samo Sovjetom, da bi razkrajali demokracijo v komunističnih državah in vsilili komunizem najprej Zahodni Nemčiji, nato pa še ostalim svobodnim državam.

Atomski topovi v Italiji

Ameriške čete, ki so v okviru Atlantske zveze nastanjene v Italiji, so dobile baterijo topov za atomske rakete izstrelke. To je najnovejšo orožje, s katerim je opremljena ameriška vojska. Omenjeni topovi lahko streljajo na razdaljo 70 kilometrov raketne izstrelke, ki so opremljeni z atomskim vžigalnikom.

Na važno vprašanje ni bilo odgovora

Prosvetno ministrstvo je poslalo slovenskim sindikalnim šolskim organizacijam pismo, v katerem skuša odgovoriti na vprašanja, ki so bila zastavljena prosvetnemu ministru Rossi-ju ob njegovem obisku v Trstu. V tem pismu zagotavlja ministrstvo, da je upoštevalo predloge teh organizacij pri pripravi za nov zakon, s katerim bodo slovenske šole uzakonili. Nič ne navajajo v tem pismu besedila tega zakonskega osnutka in nič, v čem so sprejeli predloge slovenskih predstavnikov. Tudi ni mogoče nič sklepati iz tega pisma, koliko let bo še treba čakati, da bo ta zakon prehodil vso zakonodajno pot in postal polnomočen. Prosvetno ministrstvo govori tudi o drugih stvareh, o znižani vožnji slovenskih šolnikov, o zavarovanju, o enkratni odškodnini namesto izredne doličade. Dokončnega nič, ker so za vse te stvari pogajanja šele v teku. O eni važni stvari pa niti ene besede, namreč o nastanitvi slovenskih funkcionarjev, ki bodo imeli v Trstu besedo pri oskrbi in upravi slovenskih šol. Tisto vprašanje se je zdelo ministrstvu najboljše prezreti, ker jih zadeva najbolj v živo. Zakaj italijanski krogi, ki se bavijo s šolstvom, so mnenja, da ne smejo imeti Slovenci nobene besede pri upravi svojih lastnih šol. Dovolj je, ako jim dajo nekaj podrejenih uradnikov,

ŠIRITE NAŠ LIST!

prevajalcev in slug, ki nimajo nobenega vpliva na razvoj slovenskih šol. Ker slovenske šole upravljajo Italijani, se potem marsikaj dogodi, kar bi se drugače ne zgodilo.

Zanimivo je, da se šolska oblast pri vsakem ukrepu, ki je v škodo slovenski šoli, sklicuje na zakon. Ni pa važno, ali je tak zakon še v veljavi ali pa ga je nadomestil že nov, časom bolj odgovarjajoč zakon.

Italijanske šole so dobile navodilo, naj se za tekoče šolsko leto ne ukine noben razred tudi v primerih, da je zelo malo otrok v kakem razredu. Za šest otrok se lahko ohrani razred. Morda se pri tem sklicujejo, da imajo te šole stalen organik, to je vsako leto stalno število razredov in paralelek. Toda zakon predvideva, da se mora ta organik vsaki dve leti ali vsaka tri leta revidirati, to se pravi razširiti ali krčiti. Toda, kot rečeno: letos niso odpravili nobenega italijanskega razreda, kljub temu da je število njihovih učencev padlo. Pač pa so znatno skrčili število slovenskih razredov, dasi ni bilo odgovarjajočega upadka števila otrok. Pri tem krčenju razredov se ni niti zakon upošteval. Ta predvideva, da se mora srednješolski razred, ki ima več kot 35 otrok, razdeliti. Toda razreda, ki ima 36 otrok, niso hoteli razdeliti, ker je pač šlo za slovensko šolo. Poleg tega imajo nekatere šole majhne učilnice. V tem primeru velja posebna odredba, da ne sme razred imeti več kot 25 otrok. Toda na slovenski šoli se to spet ne izvaja. Jasen je namen, na vsi moč delati težave slovenski šoli, da pade kvaliteta pouka in šola polagoma sama zamre.

Na neki srednji šoli so premestili eno tajnico zato, da so mogli na drugem učnem zavodu odsloviti neko drugo tajnico. To so utemeljili tako, da šola, ki nima 350 učencev, ne sme imeti dveh tajnic. Toda ta zakon je izven veljave, ker ga je nadomestil nov zakon, ki dopušča dve tajnici, ako je 300 učencev.

Za predlaganje prošnje za nastavev je predpisan rok. Ako kdo predloži svojo prošnjo pozneje, ne more več priti v poštev za nastavev. To je doslej vedno veljalo. Letos pa se je zgodilo, da je neki dijak predložil prošnjo za nastavev več mesecev potem, ko je rok že potekel. Ker je izgubilo službo radi državljanstva toliko sposobnih učnih moči, je zanimivo, da imajo take prošnje sploh kako možnost, da se pri nastavitvenih komisijah pretrsejo, in sicer z verjetnostjo, da takega prosilca nastavevijo. Ni nam mogoče še z gotovostjo povedati, kakšen je bil končen izid te zadeve. O tem bo mogoče še poročati.

Čisto gotovo je, da bi mogli slovenski funkcionarji pri šolski upravi veliko bolj pravično tolmačiti obstoječe šolske zakone v veliko korist slovenske šole. Sedaj ni pri šolski upravi nikogar, ki bi mogel uspešno zastaviti svojo besedo v takih primerih. Lokalnim šolskim upraviteljem pa je na tem, da tako ostane. Ako sodimo njih namene po dosedanjih dejanjih, jim naša šola ni preveč pri srcu in bodo mnogo bolj mirno spali, ako slovenske šole izginejo.

Zato naše politične organizacije, svet naših županov in svetovalcev, naše strokovne zveze ne smejo mirovati. Ako se g. gen. komisarju ne zdi vredno, da bi jih zaslislal, se bo pač treba pogostejše obračati v Rim, osebno in pismeno. Tako bo vsaj možno spoznati, ali g. prosvetni minister isto sodi o slovenskih šolskih zadevah, kar menijo njegovi tržaški predstavniki. Včasih bi mogli soditi po kakih znakih, da je med italijansko in jugoslovansko vlado neki tihi sporazum o izmenjavi ljudstev med bivšim področjem A in B. Iz tega bi sledilo, da sta obe vladi pristali na to, da Tito zatre v Istri italijanske šole, tržaški upravniki pa slovenske. Določbe manjšinskega statuta pa bi bile le nekaj pesek v oči, da bi ne bilo v naši in svetovni javnosti preveč hrupa. Zato bi bilo potrebno, da bi se naši predstavniki vedno iznova obračali na osrednjo vlado. Tako bi mogli spoznati resnico ter po spoznanju resnici, četudi bi bila še tako bridka, ubirati pota realne lokalne politike. To se pravi, rešiti, kar se da rešiti, da za uro, ko bo za tlačeno slovensko prebivalstvo bolj ugoden položaj, ne bo še vse zapravljeno.

NAŠ TEDEN V CERKVI

16. 10. nedelja, 20. pob.: sv. Hedviga, vojv.
17. 10. ponedeljek: sv. Marjeta Marija Alakok, dev.
18. 10. torek: sv. Luka, evangelist
19. 10. sredo: sv. Peter Alakantarski, sp.
20. 10. četrtek: sv. Janez Kancij, sp.
21. 10. petek: sv. Uršula in tov. muč.
22. 10. sobota: sv. Kordula, muč.

*

SV. LUKA, tretji izmed evangelistov, je bil rojen v Antiohiji, važnem in bogatem trgovskem mestu (v Siriji), kjer so bile odlične šole. Ko je postal kristjan, je bil zvest spremljevalec in sodelavec sv. Pavla. Spremljal ga je tudi na potu, ko je bil peljan v jetništvo v Rim. Umril je 84-leten.

1. Njegova velika zaslug je, da nam je spisal evangelij, po navdihnjenju Sv. Duha. V njem nam je ohranil marsikak dogodek ali nauk Jezusov, ki jih ostali trije evangelisti niso zapisali, n. pr. Marijino oznanjenje in obiskanje, lepo priliko o izgubljenem sinu itd. Tudi, da je treba nositi

za Jezusom križ vsak dan. Spisal je tudi Dejanja apostolov. Poleg evangelijev je to silno odlična in važna knjiga novega zakona. V njej opisuje prihod Sv. Duha, rast mlade Cerkve. — Njegov slog je jasen, poročanje zelo natančno. Bil je po poklicu zdravnik. Nekatere okolnosti pri dogodkih in čudežih, ki jih poroča v evangeliju, tudi s tem pričajo, n. pr. da je Jezus med molitvijo na Oljski gori potil krvavi pot.

2. Bil je tudi slikar. Sporočilo govori, da je naslikal sedem slik Matere božje. Veliko je potoval še pred spreobrnjenjem. Potem z apostolom Pavlom. Po smrti apostolov je oznanjal evangelij po Italiji, Franciji, Dalmaciji in Macedoniji, da, po grškem sporočilu, tudi v Egiptu in Libiji. Taka potovanja so vse kaj drugega, kot so bila ona pred spreobrnjenjem.

Ali bereš rad evangelije? Izdala jih je v Gorici družba sv. Pavla, veljajo le 200 lir, nevezani; v Celovcu pa Mohorjeva družba, toda vezane v lepem tisku, 600 lir. Dobiš jih v Katoliški knjigarni.

IZ SV. EVANGELIJA

Eisti čas je bil neki kraljevi uradnik, čigar sin je bil bolan v Kafarnaumu. Ko je ta slišal, da je Jezus dospel iz Judeje v Galilejo, je prišel k njemu in ga prosil, naj pride in ozdravi njegovega sina: bil je namreč že na tem, da umrje. Jezus mu je tedaj rekel: »Če ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete.« Kraljevi uradnik mu pravi: »Gospod, stopi tja, preden moj otrok umrje!« Jezus mu reče: »Pojdi, tvoj sin živi.« Mož je verjel besedi, ki mu jo je rekel Jezus, in je šel. A že na poti so mu naproti prišli služabniki in sporočili, da njegov sin živi. Povprašal jih je torej po uri, ob kateri mu je odleglo. Rekli so mu: »Včeraj ob sedmih ga je popustila mrzlca.« Oče je tedaj spoznal, da ob tisti uri, ob kateri mu je bil Jezus rekel: »Tvoj sin živi.« In veroval je on in vsa njegova hiša.

*

Sv. Janez pripoveduje, kako g. Jezus na čudežen način ozdravi težko, na smrt bolnega sina kraljevega uradnika. Dogodek priča o Jezusovi izredni dobroti in nadčloveški moči: o izredni dobroti, ker prošnje kljub uradnikovi pomanjkljivosti ne odreče; o nadčloveški moči pa, ker bolnika ozdravi ne le brez zdravljenja in operacije, marveč celo brez potrebnega pregleda, odsoten in na daleč.

Iz prizora izvira za nas dragocen in prekristen nauk, da ponižna, temeljita in vztrajna vera pri Bogu vse premore: čim večja je stiska, tem bolj goreče se je treba zateči k Jezusu in, če bo po Njegovih volji, bomo milost tudi dosegli. A dolžni smo gojiti v naši duši popolno vero vanj in v taki veri tudi vztrajati. Pri tem je treba podčrtati tale stavek:

—Če ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete.—

Je, žal, splošna človeška hiba, da ljudje po navadi iščejo Boga ali zaradi dobrot ali zaradi očitne, otipljive potrebe in mnogi šele takrat, ko že voda v grlo teče.

Ali ne bi mogel po vsej pravici g. Jezus zaklicati premnogim katoličanom našega časa, n. pr. tele besede: Vi me iščete takrat, ko se vam zdi potrebno in skoraj izključno

no zaradi življenjske koristi. V ostalem vas pa ni blizu in me z lahkom pozabljate. Mar vam ni Bog potreben podnevi in ponoči, v zdravju in boleznih, v življenju in smrti, vselej in povsod od zibel do groba? Ali ste zares tako zaslepljeni in omejeni, da ne vidite, da brez Boga ni ne življenja, ne kruha, ne zdravja, ne sreče, ne veselja! Ni mar Gospod Bog tisti, ki oživlja ljudi in daje zemlji rast ter rodovitnost, tisti, ki pošilja dobrotno sonce in blagodejni dež, tisti, ki ustvarja živež, ohranja zdravje, vedri srce in vodi človeka v nebeško kraljestvo? — Bog vam je potreben vse dni in vse ure vašega življenja. Zatorej je skrajno nerazumljiva, škodljiva, nevarna in usodna pozaba Boga, ki je naš Stvarnik, prepotrebni Pomočnik in največji Dobrotnik.

Iščite Boga, tako nam kliče glas od zgoraj, iščite Boga in boste živeli. Iščite Boga in imeli boste vse potrebno. Mislite v prvi vrsti na Boga in duhovne vrednote, postavite Ga na prvo mesto. Ljubite Boga bolj kot ustvarjene dobrine in bolj kot Njegove dobrine. Spominjajte se ga povsod, pri delu in počitku, pri molitvi in zabavi, iščite ga iskreno, ne kot sebični dobičkarji, ampak kot ljubeči otroci. Iščite Njega in vsega bo dovolj.

In iščite ne le v sili ali na starost ali celo na zadnjo uro, ampak vse dni vašega življenja, od zdrave mladosti do pozne starosti. Obiskujte ga radi v njegovih cerkvah, vsaj vsako nedeljo, ker sicer grešite. Pogovarjajte se pogosto v duhu z Njim, saj vam je vedno blizu. Kličite ga na pomoč v vseh križih in težavah, Njega prvega pred vsemi drugimi, saj vam rad in najbolje pomaga.

Družite se često z Njim v sv. odhajilu, ker si zelo želi vaše družbe. Njegova družba je za vas rešilna, tolažilna in osrečujoča, vaš največji blagor. *Kdor namreč izgubi Boga, je z Njim izgubil vse.* — Zato skrbite, da boste z Njim trajno povezani v veri in da bo vaša vera vedno živa, trdna in neomahljiva. Molimo zanjo, marljivo hranimo in krepimo s sv. zakramenti, skrbno gojimo in nadvse ljubosumno čuvajmo: gre za velik, neprecenljiv dar božji.

Gospod, ohrani in poživi nam vero! Devica verna - Marija, prosi za nas!

Zanimiva statistika

Belgijski katoliški tiskovni urad »Oltremare« je objavil naslednjo statistiko: Na svetu je sedaj 270.000 redovnikov. Med njimi je 113.000 duhovnikov: v Evropi 58.150, v Severni Ameriki 23.382, v Južni Ameriki 13.741, v Afriki 7.892, v Aziji 7.783 in v Oceaniji 1826. Čelo se je zvišalo število po drugi svetovni vojni, kar za 14 odstotkov. 30. junija 1954 naj je bilo na svetu 470.100.000 katoličanov.

Umril je dunajski kard. Innitzer

Dne 9. oktobra je v prvih jutranjih urah umrl na Dunaju kardinal Innitzer. Do četrtega 13. oktobra bo truplo kardinala izpostavljeno v škofijski palači, nakar bodo v petek zjutraj sledile pogrebne svečanosti v cerkvi sv. Stefana, kamor ga bodo položili k večnemu počitku.

Kardinal, ki je izpolnil 79 let, je umrl za srčno kapjo. V svojem življenju je marsikaj hudega izkusil, saj je preživel polom cesarske Avstrije, nato prihod in zlom nacizma ter tujo okupacijo Avstrije, ki se je končala prav te dni. Dunajski nadškof in kardinal je bil od leta 1932. Prej je bil profesor sv. pisma na dunajski univerzi.

Čudna nespokornost

List »Glas Fatime«, ki izhaja v Fatimi na Portugalskem, sporoča, da je 27. junija umrl v Lizboni Artur de Olivera Santos, ki je bil za časa prikazovanj v Fatimi upravitelj v Villa Nova. Imel je svoj delež pri razvoju dogodkov ob Marijinem prikazovanju leta 1917. Stalno je odklanjal, da bi povedal razloge svojega takratnega nasprotovanja in celo na smrtni postelji ni prosil za katoliškega duhovnika.

Skupščina katoliških organizacij

V Rio de Janeiru se je vršila skupščina mednarodnih katoliških organizacij. Doslej so se vse skupščine vršile v Evropi: leta 1952 v Friburgu, leta 1953 v Parizu in lanske leto v Haagu. Doslej so bile te organizacije bistveno evropske, sedaj pa postajajo vesoljne. Skupni razgovori bodo pripomogli do plodovitega sodelovanja, kar bo olajšalo reševanje problemov katoliškega življenja.

Avstrijsko romanje v Rim

Avstrijci nameravajo proti koncu tega leta prirediti veliko romanje v Rim v zahvalo za doseženo osvoboditev. Romarji bodo najprej obiskali baziliko Marije Velike, nato pa sv. očeta.

ŽENSKI KOTIČEK

Povej mladim materam

(Sanje)

»Dober dan. Prosim, je gospod doma?«
»Je, samo malo boste počakali.« Pokazala mi je vrata in skozi stekla se je videlo, da je soba zatemnjena.

»Je morda gospod bolan?«
»Ne. Samo počiva. Kar tu počakajte.«

Sedem na stol v svetli predsobi in začudim se, ko opazim posteljo in na njej spečo postarno ženo. Mirno sedim, da je ne bi zbudila. Ko se zbudi, sede na posteljo — jaz strnim — strah me je: — čutim, kako mi kurja polt obliva ude, kajti v ženi spoznam osebo, ki je že pred leti umrla. Pa morda sanjam? Vstanem in se prestopim. Ne, ne sanjam, saj sedaj stojim in iz oči v oči se gledava z umrlo ženo. Ojunačim se in jo vprašam:

»Kako vam je sedaj, gospa?«
»V kakšnem smislu to vprašate?«
»Tako, ker vem, da ste v bolnišnici veliko trpeli.«

Moj rožni venec

1. Devica ga je spočela. Živ ogenj je zagorel, luč v temi. Jo bodo njeni sprejeli? Luč, ki razsvetli vsakega, ki pride na ta svet.

Luč, ki sveti na Oljski gori. Pojemajoč ogenj. Kot utrinki iz neba padajo kaplje njegove krvi. Nekdo ga ni sprejel. Ta luč je bila zanj preslabotna. Čudno! Nenadoma se je dvignila, izpod pepela je vstala. Zažarela je, svet napolnila. Večna luč.

2. Devet mesecev je ni videti. A Devica je pod srcem žgala. In užgala, Devica je plamenica, ki nosi bližnjim in daljnim luč.

Luč smo bical. Smešno! Da ne bi več svetila.

Se bolj je zagorela, do neba vzplamtela, nebesa razsvetlila.

3. Tudi zemljo! V temi, sredi noči. Iz Device je šinila, nič je ranila. Mehka, topla luč.

V plašč smo jo ovili, na stol posadili, pa še krono na glavo. Bedasto! Luč se ne da vtisniti!

V plamene, v dvanaest in v tisočev tisoč luči se je razdelila, novo luč izžarila.

4. Devica je luč v tempelj nesla, Bogu poklanja, da bi bolj svetila.

Mi smo nanjo križ vrgli. Izdajalsko! Da bi ugasnila.

Pa ni! Ko je v nebesa vzplamtela, je še Devico k sebi vzela.

5. V zahvalo, da jo je iskala in našla. Svojo luč.

Tudi mi smo jo iskali. Da smo jo z žejbli pribili. Zločinski! A luč se ne da pribiti na les!

Pač pa posaditi na glavo. Kot krona! Na glavo Device — in nas spokorjenih grešnikov.

Singapurski katoliški urad

V Singapuru so ustanovili poseben Katoliški urad, da bi pospešili apostolsko delovanje med Kitajci, ki so zapustili domovino. V uradu deluje 6 duhovnikov pod vodstvom škofa Van Melekebeka. Izdajajo tudi ilustriran tednik »Morska zvezda« in poseben mesečnik za kitajske duhovnike v begunstvu.

Različna življenjska pota

Sredi septembra je dosegel 60 let starosti kardinal Agagianian, po rodu Armeneec. Rojen je bil leta 1895 na Kavkazu. Zanimivo je, da je kot deček obiskoval isto semenišče, kot njegov sorojak Stalin.

prošnja; čakam, da mi jo z besedo izrazi, a njena usta so nema, le oči proseče govorijo: »Povej mladim materam, povej, kaj si videla.«

*

Skozi polzaprte senčnice je prodiral beli dan. Pomanem si oči: kje sem? Doma, v svoji postelji in to so bile, hvala Bogu, le strašne sanje.

Pri frizerki

Ko sem bila stara štiri leta, sem se odločila, da se bom sama česala, ker nisem strpela, da mi drugi to delajo. Hočem noč na potu sredi oceana se je bilo treba odločiti, da mi drugi operejo glavo. Krožila sem okoli plavajoče »peluquerias«. Vljudna nameščenska me je povabila v svoj salon. Ko sem povedala svojo željo, me je vprašala, ali hočem, da mi tudi malo škodra lase. Težko sem požrla ponudbo, kakor da bi mi dala jesti ježa, ali zatajujoč svojo voljo, sem dostavila, da ji bom še hvaležna, če mi izbere kako lepo in preprosto frizuro. Hitro se je lotila dela. Njene spretno roke in fine prste sem že prenašala. Toda ko mi je nataknila okrog ušes dva nekaka celulojna ščita, sem jo najbrž že pisano pogledala, kajti takoj se je prijazno opravičila, da so te reči zato, da mi obvaruje glavo pred prepihom. Ko mi je nato položila na glavo tisti nesrečni lonec, odprla električni tok ter se medtem lotila glave moje sosedice, sem se začela na stolu niti, da se kolikor mogoče ločim od tistega ropotajočega vrelca. Ker nisem mogla več vzdržati, sem jo poklicala in znižala je tok. Še nekaj časa sem se umikala, končno me je vendar prišla rešiti, saj bi me sicer morala iskati tam kje pod vrtečim se stolom.

Ženske gotovo niso nervozne, če morejo prenesti tisto tulečo pošast na svoji glavi. Želim, da se mi ne pride tožiti nobena več zaradi živcev, če ji bom videla take kodrčke na glavi. Očeta jo bom brez usmiljenja.

Romariča na evhar. kongresu

Recepti

CVRTO TELEČJE SRCE: Telečje srce operemo in zrežemo na tanke rezine, katera osolimo in nekoliko opopramo. Nato jih povaljamo v moki, raztepenem jajcu in v drobtincah, katerim smo primešali nastrganega sira. Položimo jih na razbeleženo olje ter jih počasi cvremo zlato-rumeno.

PIKANTNE OMLETE: Iz ¼ litra mleka, 10 dkg moke, ščepa soli in 3 jaje zvrkljamo testo za omlete. Iz te zmesi cvremo 4. V škodelici zmešamo 2 sescelani trdo kuhani jajci, 3 sescelane kisle kumarice in žlico gorčice. Na vsako omleto položimo 1 rezino gnjati, katero premažemo z enim delom pripravljene nadeva. Palačinke preganemo samo enkrat.

Zgodba Ivana Pirečnika

V elitni kinodvorani »Normandie« v New Yorku (USA) so v avgustu predvajali film, ki opisuje življenje slovenske sirote Ivana Pirečnika, ki so ga Nemci pod okupacijo zavlekli kot otroka v Nemčijo. Tam ga je vzredila Nemka, ki ga je vzljubila kot prava mati. Po vojni pa se je zgledala prava mati, ki je zahtevala nazaj svojega otroka. Zadevo je razsodilo končno v prid prave matere zavezniško vojaško sodišče leta 1952. v Nemčiji.

Po tej vojni so morala sodišča obravnavati vrsto podobnih slučajev in primer Ivana Pirečnika je navdihnil angleškega pisatelja Jacka Wittinghama, da je iz nje izdelal zgodbo za film, z naslovom »Razdvojenja srca«, ki je zaradi svoje človečanske globine in življenjske iskrenosti doživel velik uspeh.

O premieri v New Yorku piše tamošnji največji list »New York Times«:

»Za rešitev bolečega vprašanja v tem filmu bi bilo treba večje modrosti, kot jo je imel kralj Salomon, ko sta prišli k njemu dve ženski in mu je vsaka zatrjevala, da je otrok njen. Tu gre zato, ali bo sirota vrnjena pravi materi, ki so jo našli, ali pa bodo dopustili, da deček ostane pri svojih rednikih, ki so ga posinovili in vzgojili. To vprašanje, ki razdvaja srca, je v tem filmu prikazano z izrednim razumevanjem in z zavestno popolnostjo.«

O vtisih pri predstavi pravi isti list: »Ta deček namreč živi v vašem svetu. Svet pa je majhen... Deček je tudi vaš! Pripada vam tako gotovo in iskreno, kot da ste njegov obraz imeli vsak dan pred seboj pri jedi... kot da ste njegove ustnice poljubljali vsak večer v zatemnjeni sobi in kakor da so njegova kri in njegov razum, njegova moč in šibkost, predvsem pa njegova toplina bili vaši...«

Pohvalna kritika je pritegnila prve obiskovalce, pozneje pa propagande sploh ni bilo treba.

(Naš tednik-Kronika)

Iz življenja Cerkve

Katoličani na Japonskem

Po najnovejših podatkih, ki jih je dal zastopnik svete stolice na Japonskem, je tam 212.000 katoličanov. Med njimi deluje 1231 duhovnikov. V bogoslovjih študira 477 bogoslovcev. Redovnic je 2.518 in med njimi skoraj polovica Japonk.

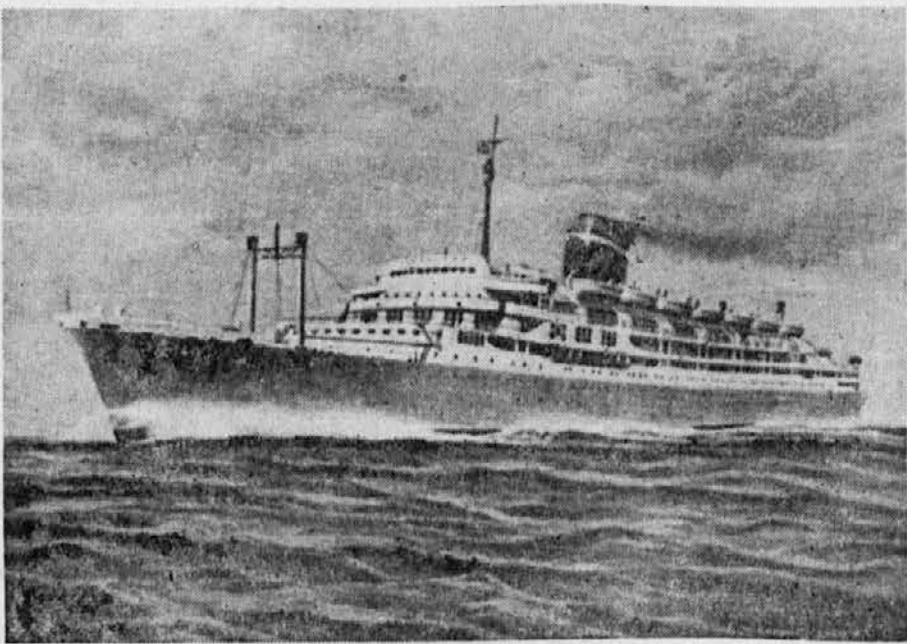
Kongres »Kirche in Not«

V Koenigsteinu v Nemčiji je bil peti kongres »Kirche in Not« — Cerkve v stiski, ki ga je vodil prof. Kindermann. Ta je v svojem govoru poudaril, da je nemogoče sožitje s sistemom, ki hoče svoj vpliv razširiti čez ves svet. Tudi če bi bilo možno sožitje s tistimi, ki so v zmoti, bi ne bilo mogoče s komunizmom, ker bi v tem primeru zmagala laž nad resnico, diktatura nad svobodo, s čimer bi izumrli

moralni zakoni človeške družbe. Poudariti pa moramo, da naš boj proti komunizmu ni boj proti osebam, ki so v zmoti, ampak proti škodljivi ideji komunizma. — Na kongresu so bili zastopniki 25 narodov.

»Raje vidim svoje otroke katoličane kot grofe in vojvode...«

tako je izjavila angleška plesalka 25-letna Mary Drage. Poročiti bi se morala z lordom Carnegijem, ki je drugi bratranec sedanje angleške kraljice. Lord je zahteval, naj bi se poročni obred izvršil v protestantski cerkvi in otroci naj bi bili vzgojeni v protestantski veri. »Katoliška vera je v mojem življenju najvažnejša stvar. Vsa moja sreča izhaja iz nje.« V katoliško vero je prestopila, ko je imela 16 let.

PARNIK »SANTA MARIA«, KI JE VOZIL EVROPSKE ROMARJE NA EVHARIŠTIČNI KONGRES V RIO DE JANEIRO.

SLS na kongresu kršč. - demokr. internacionale

Devetega kongresa krščansko-demokratske internacionale (Nouvelles Equipes Internationales) v Salzburgu v Avstriji, ki se je vršil v dneh 15.-18. septembra 1955 in o katerem smo tudi mi poročali, se je med drugimi zastopniki kršč. dem. strank iz raznih evropskih dežel udeležilo tudi zastopstvo SLS v izseljenstvu. Delegacija stranke, ki jo je vodil g. Nace Cretnik, je štela pet predstavnikov stranke.

Kongres je ob zaključku svojega zasedanja sprejel resolucijo, v kateri je poudarjeno, da resnično olajšanje mednarodne napetosti nujno zahteva, da se vsi zaslužni narodi osvobodijo. Nizozemski minister J. Zijlstra, ki je pripravil resolucijo, je izjavil, da Evropa ne more biti popolna, dokler milijoni Evropejcev živijo za železnim zaporom. Med razpravami kongresa je predsednik NEI M. de Schrijver iz Belgije prikladal delegatom v spomin resolucijo, ki jo je dne 2. julija t. l. sprejel izvršni odbor NEI in ki se nanaša na tri bistvene pogoje, če naj bo ublažitev mednarodne napetosti res pristna in kaj vredna: 1. odstranitev vseh režimov, ki vzdržujejo koncentracijska taborišča, 2. vzpostavitev narodne svobode in 3. uvedba svobodnih volitev pod nadzorstvom Združenih narodov povsod, kjer so bile doslej take volitve nemogoče.

V imenu zaslužnih narodov je ob koncu kongresa litvanski delegat Turauskas izrazil čustva vseh predstavnikov iz komunistično zaslužnih dežel, ko je dejal: »V veliko moralno zadoščenje nam je, da so zapadni krščanski demokratje, kljub vztrajnemu delu sovražnikov svobode, kategorično in brezkompromisno izrazili svojo naklonjenost do zaslužnih narodov, ki se borijo za obnovo svobode in neodvisnosti v svojih domovinah.«

Imenovana resolucija tudi predvideva ustanovitev posebne komisije, ki naj dela na razširitvi evropske premogovno-jeklarske enotnosti na druge dežele in tudi na druga področja industrijske dejavnosti. Zahteva tudi socialne ukrepe na polju delavske zaštite in pomoči, kakor izboljšanje delovnih pogojev, rešitev stanovanjskega vprašanja in pospeševanje drugih socialnih pridobitev delovnega človeka.

Kongres je mogočno izpovedal enotnost krščansko-demokratskega gibanja in svetu spet pokazal, da je krščanska demokracija sila, ki hoče in tudi mora odločno sodelovati pri oblikovanju bodoče Združene Evrope. Slovenci moramo biti ponosni, da je v to organizirano mednarodno silo vključena tudi vodilna narodova politična predstavica — Slovenska ljudska stranka, ki v tuji po najboljših močeh nadaljuje delo za osvoboditev in boljšo bodočnost slovenskega naroda. Kongres v Salzburgu je pomembnost in važnost njenega dela znova potrdil.

Poslušajte versko uro na radiu Trst A vsako nedeljo ob 11.30 !

Pismo iz Argentine

Kako je Peronova diktatura konec vzela

Oči celega sveta so bile te dni obrnjene proti Argentini, zato je na mestu, da podam točno poročilo o dogodkih.

Poskus revolucije 16. junija je Perona za nekaj tednov spravil iz tira. Upali smo, da se bo zavedel svoje dolžnosti, toda zgodilo se je drugače. Izrazil se je takole: »Farji so me zamajali, a podrli me niso... Bodo že videli, kdo sem jaz, kadar spet utrdim svoj položaj!«

Najprej je pozval vse politične stranke in narodne plasti k »pomirjenju«. Sicer nisimo verjeli, da je to resno mišljeno, ker je doslej še vselej lagal, toda upali smo pa le. In ker se je dejansko res javno govorilo in pisalo tako, da je dalo videz neke tiskovne svobode, smo smatrali, da se je nemara res kaj naučil iz nesrečnega puča 16. junija, ko je bilo pobitih kakih 4000 ljudi in požgane cerkve, aretirani vsi du-

IZ JUGOSLAVIJE

Zlata maša v Radovljici

Najstarejši ljudje ne pomnijo tako lepe slovesnosti, kakor se je izvršila dne 25. septembra v Radovljici na Gorenjskem. Bila je to izredna slovesnost zlate maše, ki jo je daroval č. g. Gabrijel Piščanec, bivši dekan v Klancu pri Kozini in sedanjí župnik v Avberju na Krasu.

Cerkev v Radovljici je bila vsa okrašena z venci in cvetjem, belo oblečene deklice so zlatomašnika pozdravile ob vhodu v cerkev in tudi pevec so se izredno potrudili za to lepo slovesnost. Verniki so prihiteli od blizu in daleč, tako da je bila cerkev za toliko ljudstva še premajhna. S tem je bilo dano zlatomašniku veliko zadoščenje, ko ni mogel imeti poleg sebe vseh svojih sorodnikov. Slavnostni govor je imel frančiškan in zlatomašnikov sošolec p. Krizostom Sekovanič. Vse je poteklo v najlepšem redu in Radovljčani so bili zelo zadovoljni, da jih je zlatomašnik počastil s to izredno slovesnostjo.

Zlatomašnik Gabrijel Piščanec se je rodil v Rojnu pri Trstu pred 74 leti v preprosti kmečki družini. In preprost in reven je ostal g. Piščanec vse življenje. Zato je bolj kot katerikoli razumel potrebe ljudstva in se zanj vsega daroval. Njegova prva kaplanska služba je bila v Škedenju pri Trstu, pozneje so ga namestili kot kaplana pri Starem sv. Antonu. Tu je služboval lepo vrsto let, nakar je sprejel pastirsko službo v Rukavu v Istri. Istra je tako postala njegov drugi dom. Revni med revnimi je delil iz bogastva svojega dobrega sra ljubezen in razumevanje skupaj z zdravim humorjem in iskreno besedo. Služboval je nato v Dolini, od koder je leta 1930 odšel v Klanc pri Kozini, kjer je ostal do svoje upokojitve leta 1955. Sprejel je nato malo župnijo Avber pri Tomaju, kjer živa med preprostimi ljud-

stvom zaslužni pokoj. Želel je, da bi svoj zlat mašo daroval na Brezjah. A zaradi velikega navala vernikov, posebno ob nedeljah, je bilo to nemogoče. Sprejel je zato prijazno vabilo svojega nekdanjega sošolca p. Sekovaniča in Radovljica mu je pripravila svečanost, katere so bili vsi veseli, najprej zlatomašnik sam, a tudi dobri Radovljčani in vsi verniki, ki so prihiteli v tako velikem številu k tej izredni slovesnosti.

Zlatomašniku g. Gabrijelu Piščanecu, stricu pokojnega Ladota Piščanca in naše upravnice gđ. Zore, iskreno čestitamo in mu želimo še mnogo uspešnih in plodovitih let v vinogradu Gospodovem.

Nova pomoč UNICEF

Mednarodni otroški sklad UNICEF je na svojem zadnjem zasedanju v New Yorku določil, da bodo dali Jugoslaviji v prihodnjem letu 1956 za zdravstveno zaščito matere in otroka pomoč v znesku 361.000 dolarjev. V okviru te pomoči bodo poslali opremo za 100 otroških dispanzerjev in za 100 posvetovalnic. Odobrili so tudi opremo za 60 šolskih dispanzerjev in 20 zobnih ambulant pri šolskih poliklinikah. Novi program pomoči predvideva tudi delno opremo za tovarno penicilina v Zemunu.

Odkrito tihotapljenje na vlaku

Jugoslovanski carinski uradniki so v Sežani preiskali vlak, ki je prišel iz Italije, in našli v njem 2.552 zapletenih ur. Ure so odkrili v spalnem vozu, ki pa je bil prazen, tako da krivca ne morejo odkriti, niti ne komu so bile ure namenjene. Vrednost zaplenjenih ur cenijo na okrog 20 milijonov din. Tvegano podjetje, ki iniciatorju ni prineslo sreče.

PO SVETU NAKROG

LETALSKA NESREČA V ZDA. Letalo družbe United Airlines je dne 6. sept. zadelo ob goro Medicine Bow in strmoglavilo v prepade. Policija je javila, da se nobeden izmed 65 ljudi, ki so bili v letalu, ni rešil.

UGODNOST ZA NEMŠKE TURISTE. Nemški turist in vsak tujec, ki zdaj odputuje iz Nemčije, lahko vzame s seboj 1500 nemških mark (325.000 lir), prej samo 300 mark. Toliko denarja lahko vzame s seboj vsaka oseba na poti iz Nemčije tudi v tujih valutah, ne da bi ji denar zabeležili v potni list.

BLAGOVNI PROMET MED ITALIJO IN JUGOSLAVIJO. Po začasnih podatkih italijanskega statističnega urada se je v prvih šestih mesecih letošnjega leta povečal italijanski uvoz iz Jugoslavije v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta za 34%, namreč od 8.403 milijonov na 11.324 milijonov lir. Izvoz v Jugoslavijo pa celo za 86%, namreč od 9.179 na 17.074 milijonov lir. Saldo v korist Italije je znašal konec junija 5.750 milijonov lir.

»SALZBURSKI SEMINAR ZA AMERIŠKE STUDIJE«. Schloss Leopoldsdorf, Salzburg, Avstrija, razpisuje študijske štipendije za naslednje tečaje v zimskem semestru v letošnjem šolskem letu: »Ame-

riška zunanja politika« (od 8. jan. do 4. februarja 1956); »Pisateljstvo in publicistika v ameriški družbi« (od 12. febr. do 10. marca 1956) in »Ameriško gospodarstvo« (od 18. marca do 14. aprila 1956). Glavni pogoj za podelitev štipendije je dobro znanje angleškega jezika. Vsi, ki se za tečaje zanimajo, se lahko obrnejo za podrobnejše informacije na tržaški urad Poročevalske službe, Združenih držav (USIS), Via Galatti, 1/1, tel. 38-367, oziroma neposredno na ravnateljstvo seminarja v Salzburgu. Dne 13. decembra pa se bo mudil v Trstu pomočnik ravnatelja seminarja, dr. Robert O. Mead, ki bo v tržaškem uradu USIS-a intervjuval morebitne kandidate za podelitev štipendije.

NAJMANJSI TELEVIZIJSKI APARAT na svetu je izdelala neka nemška tvrdka; njegove mere so: 13 cm v dolžino in 6 cm v širino.

POKOJNINA BIVŠE ŠPANSKE KRALJICE. Viktorija Evgenija, bivša španska kraljica, vdova po Alfonzu XIII., bo prejela od španske vlade letno pokojnino v znesku 250 tisoč peset (približno 4 milijone lir). Za to uslugo bivši kraljici je Caudillo obnovil zakon iz leta 1906, ki ga je pozneje republikanska vlada ovrгла. Ta zakon namreč določa gotovo pokojnino kraljevim vdovam.

Med tem smo zvedeli, kaj je nameraval: Z odstopitvijo je hotel razgibati ves narod. Ker je slepo verjel, da je 70% naroda zanj, je upal, da bodo pridre velikanske mase v Buenos Aires. Na oddaljenih krajih so že sli na pot najbolj goreči dan prej, kot je dal v javnost svoj odstop. Ljudje sploh niso vedeli, zakaj gredo v Buenos Aires, kamor jih je strankarsko vodstvo poslalo. Šele ko so prišli v glavno mesto, so zvedeli novico... Peron je nameraval zbrati ogromno maso ljudstva, katero naj bi se zbiralo in nestrpno čakalo nanj. Šele tretji dan bi se pokazal in ustvaril razpoloženje med maso, kakor zna on z demagoškimi besedami, kakor morda nihče drugi... Hitler in Mussolini sta priklaveca pred njim, tak mojster besede je... Od te mase bi zahteval vso polno moč in nato bi brez usmiljenja udarili po vojski in po katoliški Cerkvi.

Toda načrt ni uspel. Namesto milijona ljudi se jih je zbralo komaj 50.000. Velik mraz je onemogočil njegov načrt in zato je moral že prvi dan povedati, kar je smatral za umestno... Iz njegove besnosti je jasno odmevalo njegovo razočaranje, toda v zaslepljenosti le ni mogel razumeti, da je zavozil.

VIII. SHOD KATOL. ORGANIZACIJ
se vrši na misijonsko nedeljo
23. OKTOBRA 1955
V TRSTU NA MONTUZZI
Sporod
bo objavljen v misijonski številki.

NEKAJ O PRIDIGI

Kakor povsod in ob vsakem času, so znali tudi v starem Rimu marsikaj ponarejati, posebno vaze in posode iz Korinta, ki so veljale takrat za najboljše in najfiniješe. Te ponarejene stvari so navadno prevlekli z voskom, da so se bolj bliščale ter tako preslepale kupovalca v prepričanju, da je to pristno korintsko blago.

Sveda so bili tudi takrat ljudje z odprtimi očmi, ki so spoznali prevvaro, zato so zahtevali izdelke »sine cerae«, brez voska, brez vsake voščene olepšave, da so, tako laže izbirali med ponarejenim in pristnim.

Iz tega »sine cerae«, brez voska, je nastala latinska beseda »sincerum«, (italijanski »sincero«) za pristno, pravo, nepotvorjeno, izvirno itd.

Na to bi morali pomisliti tisti kristjani, ki se ogibajo vsake pridige, češ da pridigar govori dolgočasno, da ne zna povedati nič novega, da vse to že vemo in podobno.

Za širjenje političnih idej, za prodajo gotovih izdelkov, za vsako propagando mora govornik govoriti lepo in prijetno, da zakrije morebitne pogrške in napake, pokaže vse v lepši luči, da s tem pridobi ljudi za svojo stvar.

Božja beseda je pa sama čista resnica, zato ne potrebuje nobene olepšave, ki bi ji samo škodila in kvarila; mora biti »sine cerae«. Resnica je pa vedno ista in enaka, pa naj jo pove najslavnejši govornik ali najbolj preprost duhovnik v zadnji vasi.

Naravno je, da resnica nobenemu ne ugaia, posebno taka, ki se tiče nas samih. Že v starih časih so poznali pravilo, da resnica rodi sovraštvo: Hrvati pravijo: »istinu reci pa utecia«. Duhovnik pa ima to najbolj neprijetno in težko nalogo, da neprenehoma govori resnico, tisto grenko resnico, ki razkriva naše slabosti, katere bi morali popraviti.

Nekoč je francoski kralj dobil novega dvornega kaplana, ki se je takoj prvo nedeljo po cerkvenem opravilu predstavil kralju in ga vprašal, če mu je pridiga ugaiala. »Ta je prva pridiga, ki mi ne ugaia«, je odgovoril kralj, »in ta je najboljša, ker mi je pokazala, kako slab sem in kje bi se moral popoboljšati.«

Zato pridiga ne ugaia, kakor tudi ni prijetno, če zobozdravnik vrta po gnilem zobu. Tudi pridiga je nekako vrtanje po gnolbi naše duše.

Delajo narobe tisti, ki sodijo pridigo po govorniku. Pridigo moramo soditi po poslušalcih, ker pridiga je kakor dež: ni odvisno od katere strani prihaja, marveč kam pade, ker ravno isti dež, ki po polju in vrtovih daje rastlinam življenje, napravi na cesti blato. Ni pa dež kriv, če je nastalo blato, ampak cestni prah. Tako je z nami, kadar poslušamo besedo božjo z napuhom v srečo ali z namenom, da jo bomo kritizirali. Zato jo moramo poslušati ponižno in spoštljivo, z namenom, da popravimo in zboljšamo, kar nam ta pokaže neprijetnega in slabega, brez nobenega ozira na to, kdo nam jo oznanja ali na kak način. Samó tako bomo imeli korist od nje kot vrt in njiva od blagodejnega dežja in ne blato na cesti.

R.L.

Novomašno slavlje v večnem mestu

Na praznik Marijinega Materinstva smo imeli v lepi cerkvi Imena Marijinega na Trajanovem trgu v Rimu slovesnost nove maše, ki jo je imel g. Viljem Zerjal.

Gospod novomašnik je tržaški rojak, član številne družine. Novo mašo pa je imel v Rimu, ker so pravila zavoda Germanicum taka, da za novo mašo ne dovoljujejo iti novomašniku v njegov rojstni kraj, marveč opravi prvo duhovniško srečanje s Kristusom-Duhovnikom v večnem mestu. Sicer Slovenci veliko damo na to, da postavimo mlaje, sprožimo možnarje, pritrkavamo nad vse slovesno ob takih prilikah, a vendar je treba povedati, da je nova maša v Rimu tudi nekaj posebnega.

Gospod novomašnik si je izbral cerkvico, posvečeno Presvetemu Imenu Marijinemu, kjer Slovenci najraje v Rimu zadnje čase opravijo kake slovesnosti. Cerkvica je bila razsvetljena kakor ob najlepših prilikah. Glavni oltar s čudodelno Marijino podobo, je bil ves v belih rožah. S kora pa so zadonele lepe slovenske pesmi, ko je g. novomašnik stopal k oltarju. Slovenci v Rimu, kateri so vedeli za slovesnost in kateri so zaradi delovnega dneva mogli priti, so prišli, saj pravi slovenski pregovor, da se s plača strgati tudi nove čevlje, samo da se k novi maši pride. Predvsem je bila zbrana slovenska duhovščina v Rimu skupno s p. Prešernom, nekaterimi tržaškimi duhovniki, ki so prišli iz Trsta, novomašnikova družina skoro polnoštevno, prijatelji in znanci. Spremljal je k oltarju novomašnika poleg dveh klerikov iz zavoda Germanicum, profesor g. dr. Lojze Škerl. Pri evangeliju je nadškof prevzeli g. Alojzij Fogar imel globok novomašni govor, v katerem je postavljal velično duhovnika vzporedno z velično Marije. Duhovnik je tisti, ki odpira vrata cerkve ljudem, pa tudi vrata nebes za večno življenje. Koliko srečo prinaša duhovnik po zakramentih, posebno po zakramentu pokore, po zakramentu Evharistije prinaša Kristus, po sveti daritvi pa dela naravnost čudeže, da samega božjega Sina priklje na oltar in ga drži v svojih rokah. To je bila glavna misel novomašne pridige, katero so pojasnjevali zgledi iz vsakdanjega življenja. Sv. maša se je nadaljevala v zbranosti vseh prisotnih, pri obhajilu pa so mnogi pristopili k obhajilni mizi, da so prvič iz rok svojega sina ali brata ali prijatelja prejeli Kristusa. Po sv. maši je novomašnik podelil novomašniški blagoslov. Znana slovenska novomašna pesem pa je spremljala novomašnika na poti od oltarja.

Po končani cerkveni slovesnosti je bila mala skupna slovesnost sredi veselja in dobrega razpoloženja, ki ga je povečalo slovensko petje. Saj je vsa novomašnikova družina znana kot pevška družina. Tudi tu je spregovoril nadškof, prevz. gospod Fogar nekaj besedi in čestital novomašni-kovi družini.

Vsa slovenska skupnost v Rimu čestita gospodu novomašniku z najboljšimi željami za njegovo duhovniško pot, ki jo pričinja in se mu zahvaljuje za lep dar nove svete maše. Veselili smo se z njim, spremljali pa ga bomo z molitvami na poti, ki naj bi mu bila polna notranjega veselja in tolažbe, čeprav morda na zunaj ne bo taka, kakor bi jo rad imel on sam. Čestitamo pa tudi srečnim staršem in bratom ter sestram, ki so s skupnimi žrtvami pripomogli g. Viljemu doseči duhovniški poklic.

radio je tako spretno lagal, da smo že kar dvomili o možnosti uspeha, a tedaj pade kot blisk: ultimat mornarice... Se so se norčevali peronovci in Peron. Svoim lastnim lažem so verjeli, dokler nisi morali uvideti, da je res njihova sila strla. Cete, katere so pošiljali nasproti upornikom, so vse odrekale pokornost. Letala, ki so jih poslali v boj, so krenila v uporniške vrste in tako je bilo prej kot v enem tednu vsega konec. Peron je odstopil in se zatekel na paragvajsko bojno ladjo.

Tako je doživel svoj poraz in strahotno ponižanje. Za njegov napuh je to nekaj nemogočega... In sedaj prihajajo na dan vse njegove hudobije, tatvine, nasilstva, nemoralnosti... Njegovo osebno bogastvo je toliko, da bi lahko kupil celo državo Paragvaj ali Ecuador...

Bog ga je ponižal in znova pokazal, na tako otipljiv način kot komaj kdaj prej, da je boji proti Bogu za človeka polom. Za tisočletja bo njegov zgled učil držav-nike, kako se ne sme vladati.

Nova vlada je pa taka, da si od nje smemo po pravici ohetati vse dobro. Je pa sedaj silna naloga katoliške Cerkve, da izrabi ta čudoviti položaj!

STRŽAŠKEGA

Sklep na Pečah

Kljub zelo slabemu vremenu se je zbralo k zadnjemu shodu na Pečah na rožnovensko nedeljo okrog sedem sto vernikov. Največ jih je prišlo iz Rojana. Po končani večerni sveti maši so prikorakali pred oltar slovenski skavti in po kratki molitvi pripravili Marijino podobo za prenos v dolino. Med tem je zunaj med budim vetrom odmevala naša lepa pesem, letos menda prvič ob takih prilikah. Bile so peyke iz Rojana, ki so si od petja v cerkvi oddahnile tako, da so zapele še vrsto naših slovenskih narodnih pesmi. A prekmalu se oglasi zvonček, fantje dvignejo Marijino podobo in pred cerkvijo zadnjič odmeva romarska pesem: Vse prepeva, se raduje. Prvi del poti je strm, a kdo se meni za burjo in strmino! Marijo nesemo po starodavni navadi v dolino in zato pojemo, da je veselje. V sončnem zahodu se vije med zelenjem in kamenjem po slikovito speljani stezi dolga procesija. V sredini mladi skavti nesejo materino po-

DRAMSKI KROŽEK IZ ROJANA

ponovi v BAZOVICI

v nedeljo 16. oktobra 1955

igro v treh dejanjih:

Žrtev temnih sil

Začetek ob 17h.

Vabljeni!

dobro, spredaj in zadaj pa množica vernega ljudstva. Mnogi so odšli že naprej in se nam pridružijo spodaj v Boljuncu in procesija je vedno lepša in vedno večja. Nazadnje se še oglasi bronasti boljunski zvonovi, ki najbolj ubrano pojejo na Tržaškem. Tako po enourni procesiji srečno prenesemo Marijo v župno cerkev, ki je po zaslugi cerkovnika in pomočnikov pripravljena kakor za Veliko noč. Sledi še govor g. Vidmarja, nato kratek blagoslov z zahvalno pesmijo. Ko smo končali, je bila ura sedem, kar pomeni, da je ta zadnji skupni shod trajal kar tri ure in pol. Preveč, hoste rekli, ki to samo berete, mi pa, ki smo doživeli, rečemo, da na čas sploh nismo gledali, ne mislili. Tako lepo se vedno počutimo na naših skupnih praznikih, da nam čas prehitro mine. In ta praznik v Boljuncu je bil res tudi skupen. Tam do Opčin je bila častno zastopana vsaka vas in prav tako župnije iz mesta.

Sedaj so Peče zaprte in Marijina podoba ostane v župni cerkvi na oltarju sv. Egidija do velikonočnega ponedeljka. Takrat pa v novi pomladi zopet na pot, na veselo pot z Marijo na goro, z Marijo skozi vsa naša leta — v življenje!

Sv. Ivan

PASTIRSKI OBISK

V soboto in v nedeljo smo imeli v tukajšnji veliki predmetni župniji, ki šteje nad 25.000 duš, kanonično vizitacijo ali škofov pastirski obisk. Navadno si mislimo pod tem dogodkom birmovanje otrok, ki se navadno res vrši ob taki priliki. Toda letos ni bilo birmovanja, ker so bili že vsi za birmo pripravljeni otroci pri sv. birmi že v poletnem času na raznih krajih. Tako je prišel toliko bolj do izraza pravi namen pastirskega obiska, to je: prevzvišeni gospod škof je pregledal župnijo in vse njene cerkvene ustanove, da spozna versko stanje tega dela svoje škofije in poroča o tem sv. očetu ob običajnem periodičnem poročilu o svoji škofiji sveti stolici.

Gospoda škofa smo sprejeli v soboto zvečer pred cerkvenimi vrati, kjer mu je mala Milica poklonila šopek s kratko deklaracijo. Potem se je vršila slovesnost v cerkvi: gospod župnik je pozdravil višjega pastirja v obeh deželnih jezikih, nakar je odgovoril gospod škof spet v obeh jezikih. Potem smo peli v latinščini del sobotnih večernic, škof je vnovič nagovoril vernike, nakar je bil blagoslov z Najsvetejšim.

V nedeljo se je vršila dopoldanska in popoldanska služba božja za vernike obeh jezikov, za vsakega posebej. Gospod škof je maševal dvakrat, najprej za slovenske, potem za italijanske vernike. Za vsakega je imel dopoldne in popoldne poseben govor. Teh slovesnosti se je udeležila ogromna množica ljudi: pri obhajalni mizi je bilo skoro vse ljudstvo, ki je bilo pri sveti maši. Škof je obiskal tudi šolsko mladino obeh narodnosti v prostorih, kjer se običajno vrši nedeljski pouk krščanskega nauka, dalje vse katoliške organizacije na njih sedežih in tako tudi Slovensko Marijino družbo. Ti prostori so bili ob škofovem obisku natlačeni do zadnjega kotička.

V svojih govorih je priporočal prevzvišeni ojačenje apostolske gorečnosti, to posebno zato, ker je še mnogo vernikov obeh narodnosti in vseh starosti, ki ne zahajajo v cerkev in umirajo brez svetih zakramentov. Slovenski Marijini družbi je obljubil svojo pomoč, da si popravi in olepša svoj družbeni sedež. Hvaležni smo gospodu škofu za njegov obisk in ne bomo pozabili tako lepih in posrečenih pobožnosti. Sklenili smo, da bomo z večjo vneto sodelovali pri obnovi verskega življenja v našem predmestju.

Smrt dveh padalcev

Tržaška skupina padalcev je organizirala prejšnjo nedeljo odskok s padali nad morjem v tržaškem zalivu. Ob 11h je odskočilo iz letala 7 padalcev. Na morju pred barkovlansko obalo so čakali policijski motorni čolni, da bi pobrali padalce. A prav takrat so nastopili močnejši sunki burje in nesreča je bila tu. Burja je vlekla padalce po morju vedno dalje in tako jih niso mogli vseh pravočasno potegniti v čolne. V valovih je izginil profesor telovadbe Jože Miceu, star 40 let, 22-letno Nidjo Rasura pa so dobili v zadnjih vzdihih.

Tržačane je ta nesreča zelo pretresla. Kdor vsaj nekoliko pozna silovitost in nestalnost tržaške burje, mora reči, da je bilo nespametno organizirati padalske skoke v tako dvomljivem vremenu, kakršno je bilo preteklo nedeljo.

Rdeča kultura v Borštu

Naša vas je kar naprej tarča titovske komunistične kulture. Pred leti so znani titovski kulturniki zmotili nekaj deklet in fantov in tako titovske prireditve že dolgo časa vzbujajo pozornost s folkloristično skupino z Brega, to je iz Boršta in Rimanj. Pred dvema leti so isti titovski kulturniki, domači in mestni, prenovili staro vaško dvorano in jo izročili narodnemu gledališču. Vse kaže, da je gledališče samo prevzelo vse stroške in je sedaj tudi pravi najemnik poslopja. Tako imamo v naši vasi visoko kulturne prireditve, nad katerimi se zgražate celo v Trstu! Večkrat je sicer zapisano, da je mladini vstop prepovedan, a kdo praktično gleda na to! Tako se po krivdi napačne demokracije in razpasene napačne svobode šopiri v naši slovenski in katoliški vasi tuja učenost, tuja nezdrava miselnost, ki veliko več škodi kakor koristi!

V preteklem tednu so ustanovili v Borštu nič manj kot podružnico Glasbene matice: klavir, gosli, harmonika, vse to seveda vleče in je tudi koristno in prvih

Z GORIŠKEGA

Kronanje Matere božje

V Gorici v cerkvi Brezmadežne (Imakulata) v ulici Garibaldi se že več kot dve sto let časti podoba Marije Brezmadežne. Pred to podobo se je ob koncu 18. stoletja posvetila goriska grofija Brezmadežni. Tu se že sto let zbira ital. Mar. družba, ki ima v tej cerkvi svoj sedež. Letos je ta družba sklenila, da podobo Brezmadežne krona z novo dragoceno krono v spomin na Marijino leto. Njih pobuda je naletela na širok odmev; ne samo Mar. družba, temveč vse mesto naj to uradno stori po rokah nadškofa. Zato je goriski prvostolnik kapitelj sklenil, da se bo kronanje vršilo v nedeljo 16. okt. v stolnici ob 4h pop. Za to priliko bodo prenesli podobo Marijino v stolnico že v četrtek. Nakar bo tu vsak večer slovesna tridnevna. V nedeljo ob 4h pa bo g. nadškof po primernem nagovoru slovesno kronal milostno Marijino podobo. Po kronanju bodo podobo prenesli v procesijo po mestnih ulicah v njeno domovanje v cerkvi v ulici Garibaldi. K tej slovesnosti vabi kapitelj vse goriske vernike. Upajmo, da bo tudi vreme ugodno in da se bo mogla procesija nemoteno vršiti.

Slovo od šole

V torek 4. t. m. se je slov. učitelstvo obeh okrožij zbralo v prostorih osnovne šole v ulici Croce, da se poslovijo od svojega nadzornika, g. Franciška Spazzapana, ki je bil letos s 30. septembrom upokojen po 40 letih službovanja.

Didaktični ravnatelj dr. Leban je v prisrčnem govoru izrazil g. nadzorniku globoko hvaležnost za vso pozornost in skrb ter ga prikazal kot vzornega vzgojitelja, vestnega in požrtvovalnega, ki v vseh dolgih letih svojega dela ni poznal počitka.

enajst učencev se je že ušlo na limanice, toda kakor narodni pesalci, kakor dvorana tako bo prav gotovo tudi ta glasbena šola služila višjemu cilju, kakor je samo narodni ples in lepa slovenska beseda na odru! Vse to je rdeča kultura in njen cilj je omamiti mladino, jo odtrgati preprostem vaškemu življenju in zdravemu slovenskemu in katoliškemu mišljenju! O tej kulturi imamo katoličani jasno navodilo z najvišjega mesta naše Cerkve in se ga moramo držati tudi — v Borštu! Vsako sodelovanje z rdečo kulturo, ki jo podpirajo komunistične države, je za katoličane kvarno!

To je prva stran težkega problema, pred katerim stojimo danes Borštani, druga pa je v kratkem sledeča: treba je postaviti lastno vaško dvorano, v kateri bo vsaka rdeča kultura izključena! Vsako tarnanje je zastoj in vsako odlašanje in prenašanje stvari škodi! Kaj pomaga otroški vrtec v rokah šolskih sester, kaj pomaga osnovna šola s križem, če pa po končani šoli nimata fant in dekle druge poti kakor v komunistično pobarvano kulturno družbo! Težkega problema, ki nastaja v Borštu in na primer tudi v Sv. Križu ne moremo rešiti samo domačini. Tukaj je nujno potrebna pomoč od katoliške strani iz Trsta!

Nova gledališka dvorana

Preteklo nedeljo so na tržaškem stadionu »Prvi maja« (pri Sv. Ivanu) otvorili veliko gledališko dvorano na pobudo krajevnega prosvetnega društva »Slavko Škammerlee«. Lansko leto so imeli na tem prostoru, in sicer na prostem, več zelo uspešnih nastopov ljubljanske opere. Svoj čas je bila tu lesena stavba, ki je pa potem na skrivnosten način pogorela. Pri otvarjanju so bili prireditelji zelo prizanesljivi in spravljivi do tistih, ki ne sodelujejo z njihovo prosveto. Če bi bili tako začeli pred desetimi leti, bi ne zijal med nami tak prepad. Če bi bilo mogoče upati, da novo gledališče ne bo nikoli služilo partijskim koristim, potem bi mogli nedeljski dogodek pozdraviti kot pomemben napredek v prosveti tržaških Slovencev.

Odobrili so rotacijski fond

Pretekli teden je senatna komisija v Rimu po dolgotrajnem razpravljanju in odlašanju končno odobrila zakon o rotacijskem skladu za pospeševanje gospodarskih pobud na Goriškem in Tržaškem. V tem skladu je 37 milijard lir, od katerih so prispevale ZDA (ERP) 32 milijard, rimska vlada pa 5 milijard. Sklad je raztegnjen tudi na Goriško, s čimer pa tržaški krogi niso zadovoljni, ker pravijo, da jim bo to odneslo 7 do 8 milijard lir. Za uporabo sklada so določili posebno komisijo. V prvih dveh letih nameravajo potrositi le 13 milijard, zgolj za produktivne namene.

Z GORIŠKEGA

V priznanje in zahvalo je g. nadzorniku slov. učitelstvo s svojima ravnateljema poklonilo zlato medaljo ter zbirk Prešernovih in Pascolijevih del. Mala deklica Maja iz III. razreda pa mu je s toplim vočilom podarila šopek rož.

Za dr. Lebanom je spregovoril nekaj besed šolski skrbnik g. De Vetta in priznal, da bo z g. Spazzapanom izgubil najboljšega sodelavca na šolskem polju.

G. nadzornik se je ginjen zahvalil in se v svojem govoru s hvalečnostjo spomnil vseh, ki so z njim sodelovali v korist mladine. Med drugimi je omenil tudi tolimskega dekana msgr. Rojca in slov. pisatelja Nartega Velikonjo, katerega je spoznal v Ljubljani v času italijanske zasedbe, ko so prišli oni, kakor je sam priznal, kot tuji v tujo lastnino. Poudaril je, da je pok. pisatelja visoko cenil in spoštoval.

Vsi prisotni so z zanimanjem poslušali govor g. nadzornika, kateremu so z dolgotrajnim ploskanjem ponovno pokazali svojo naklonjenost.

V prijaznem kramljanju in dobri volji se je ob okusno pripravljeni zakuski slovesnost zaključila.

Goričani pridno kadijo

Ko bi ne bilo radovednih ljudi, ki se zanimajo za vsak korak svojega bližnjega, bi prav gotovo ne imeli zanimivih statistik, ki so jih te osebe nabrale v našem mestu v mesecu juliju in ki prav gotovo niso vse v čast našemu mestu. Prvi so na vrsti kadijci. Ti so v letošnjem juliju pokadili nič manj kot 42 stotov tobaka in skupni vrednosti 40 milijonov lir. V tolažbo moskih povemo, da so v tem številu tudi ženske in najbrže v precejšnjem odstotku.

Nadalje so radovednežja ugotovili, da so mestni avtobusi prevozili 58.000 kilometrov in da se je avtobusov poslužilo

S.K.P.D - GORICA

V nedeljo 16. oktobra 1955 bodo gostovali v Marijinem domu na Placuti slovenski dijaki iz Trsta z igro

ROXI

v režiji prof. Jožeta Peterlina.

Pričetek ob 18. uri in NE ob 16.30, kakor je bilo prvotno javljeno.

Vstop samo z vabilom, ki ga lahko dvignete v trgovini Kosič v Raštelu ali v kavarni Bratuž.

140 tisoč oseb, ki so za te prevoze potrosili 4 milijone lir. Goriška postaja je zabeležila v letošnjem juliju 25.445 potnikov. Želja po kulturni izobrazbi ni preveč velika v našem mestu, če pomislimo, da so ljudske knjižnice zabeležile le 2700 izposojenih knjig.

Goriški grad je obiskalo v juliju 7148 obiskovalcev, 5288 pa je obiskalo muzej na gradu.

Veronska opera v Gorici

Veronska opera je pretekli teden gostovala v goriškem gledališču z deli Manon, Cavalleria rusticana in Glumaci. To so bile po štirih letih prve operne predstave v našem mestu.

Števerjan

V naši vasi imamo dve šolski poslopji: v Števerjanu (Britof) in na Valerišču. Kakor drugod je tudi pri nas šolski pouk že stopil v svoj reden tek.

Vseh šolskih otrok je okrog 85. Učiteljske moči so letos precej spremenjene: g. učitelj Emil Vogrič, ki je postal reden učitelj, je bil premeščen v San Canzian ob Soči, gđ. Rutar je bila premeščena v Sovodnje in gđ. Sebeni je bila premeščena z Valerišča v Doberdob. Na njih mesto so prišli v Britof g. učitelj Marinič in gospa učiteljica Gorjan, na Valerišču pa gđ. Tatjana Bednarik.

Vsem učiteljem voščimo obilo uspeha pri njihovem trudu. Otrokom pa in tudi njihovim staršem priporočamo, da pridno sodelujejo s šolo!

*

Preteklo soboto sta se poročila domačina: Terpin Cvetko in Drufovka Milica. Oba sta iz Srednega in tudi v Srednem bosta ukoreninila svojo družino. Bog jima daj obilo blagoslovov!

*

V nedeljo ob 10. uri bo slovesna blagoslovitev in otvoritev obnovljenega občinskega doma. Udeležile se bodo najvišje deželne oblasti. Odslej bodo občinski uradi poslovali v novih prostorih.

IJL so ponovno sprejele na delo 800 delavcev

Ravnateljstvo Združenih jadranskih ladjedelnic je sporočilo, da so v ponedeljek 10. oktobra ponovno sprejele na delo 800 začasno odpuščenih delavcev. Ti delavci so bili lansko leto postavljeni izven proizvodnje in so ves ta čas prejemali le podporo dopolnilne blaginje (Cassa d'integrazione). Ravnateljstvo nadalje sporoča, da bodo v kratkem sprejele na delo še preostalih 400 delavcev, ki so bili začasno odpušteni.

Tej novici, ki je razveselila vse delavstvo, se je pridružila še nova vest, po kateri naj bi ravnateljstvo ZJL vodilo pogajanja z ameriški petrolejskimi podjetji iz New Yerseyja za gradnjo treh petrolejskih ladij po 35.000 ton, drugi dve petrolejski ladiji po 34.500 ton pa naj bi zgradila ladjedelnica Sv. Marka iz Trsta za britansko družbo.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpea: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Iz Beneške Slovenije

V nedeljo 2. oktobra so se v lepem številu zbrali v Vidnu Slovenci iz nadškofskih dolin ter se zedinili za ustanovitev svojega prosvetnega društva, ki naj nosi ime velezaslužnega in nepozabnega msgr. Ivana Trinka. To zamisel pozdravljamo vsi Slovenci na Goriškem in Tržaškem z velikim odobravanjem, saj je prvič v zgodovini, da imajo beneški Slovenci svoje prosvetno društvo.

Prosvetno društvo Ivan Trinka naj bi med našimi tako zastopljenimi brati v Slovenski Benečiji budilo narodno zavest in jih privedlo do tiste stopnje kulture, ki jim je potrebna, da lahko vzporedno hodijo z ostalimi kulturnimi narodi. Obenem pričakujemo, da bo prosveta, katero bo to društvo širilo in gojilo, tudi krščanska v skladu s vsemi tradicijami beneških Slovencev in z vsem delom pok. msgr. Trinka.

Tito graja beograjske komuniste

Ob koncu preteklega tedna je maršal Tito iz svoje rezidence na Brionih pisal Zvezi komunistov v Beogradu posebno pismo, ki so ga objavili jugoslovanski in tuji listi. V tem pismu Tito precej hudo kritizira svoje tovariše iz Beograda in z njimi tudi druge v Jugoslaviji. Očita jim, da so premalo disciplinirani, preveč vdani destruktivni kritiki, premalo budni do gospodarskega kriminala in končno preveč popustljivi, ker se boje očitka, da niso demokratični.

To so pojavi v jugoslovanski notranji politiki, ki vedo o njih povedati prav veliko tudi razni obiskovalci. Ostra trenja med komunisti samimi za korita so zrahljala disciplino. V pogostih procesih zaradi gospodarskega kriminala se razodeva čestokrat prav vidna sokrivda raznih vodilnih političnih ljudi, ki glavnim krivcem držijo žakel, kadar sami ne kradejo. O vseobčnem kritiziranju v jugoslovanskem življenju je pa danes obče znano, da postaja dan na dan drznejši. Zato tudi skoro nimajo več ljudskih zborovanj ali mitingov.

Če je tako z najzvestejšimi, kaj naj rečemo o množicah, ki nikoli niso bile za socializem navdušene?

OBVESTILA

SKUPINA MARIJINIH CASTILCEV vabi na romanje 23. oktobra v Motta di Livenza. Odhod ob 6h zjutraj s Travnika. Na povratku se pomudimo v Krminu pri Roži skrivnosti ter tako zaključimo letošnjo romanja. Udeležite se v čim večjem številu, da počastimo našo nebesko Mater ter se ji zahvalimo za vse prejete dobrote. Vpisovanje pri fotografu Kleindienstu.

KROJNI TEČAJ ERRE-VI se bo vršil stalno v Gorici v ulici Alviano 6, v slovenščini. Vpisovanje bo od 17. do 20. oktobra od 19. do 20. ure. Istotam se dobijo tudi vsa podrobna tozadevna pojasnila.

Pouk se bo pričel takoj, ko se bo pripravilo zadostno število učenk, in se bo vršil po želji — dopoldne, popoldne ali pa tudi zvečer.

Istotam in istotam se sprejemajo prijave za dopolnilni tečaj, katerega se lahko udeležijo vse one učence, ki so izpolnile prvi tečaj. — Imamo nove knjige za prvi in drugi tečaj. — Vljudno vabljeni dekleta in žene.

DAROVI ZA SLOVENSKO SIROTIŠČE: V počastitev spomina blagopok. g. dr. Jakoncica, daruje Podporno društvo 10.000; M. C., Gorica 5000 lir.

Vsem blagim dobrotnikom, posebno gospodu Štekarju iz Števerjana, ki nam je vse poletje pošiljal sudja, naj Vsemogočni obilno povrne s svojim blagoslovom.

Odgovorni urednik: Stanko Stančič
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Darilne pošiljke

naročajte pri
specializirani
tvrdki

CITRUS

IMPORT - EXPORT

TRST - Via Torrebianca 27 - telefon 2-44-67

Dobavljamo živež, tekstil, čevlje, porcelan, jedilni servis, pohištvo, šivalne stroje, hladilnike, pralne stroje, stroje za čiščenje prahu, radioaparate, bicikle, avtomobile, motocikle in sploh vse, kar se rabi v gospodinjstvu in gospodarstvu.

Obračajte se na nas s polnim zaupanjem in najsolidneje vam bomo postregli!